

Mødet den 7. Marts 1929.

(For lukkede Døre).

Fraværende: M. Brammer og G. N. Knub.

1. (J. Nr. 531—1928). Indstilling fra Skolekommissionen og Skoleudvalget angaaende **Ansættelse af 2 Timelærere og 2 Timelærerinder.**

Følgende Indstilling forelaa:

A. Timelærere m e d e r n e.

- I 1. R. Rasmussen, Aarhus.
 2. E. Mejer Jakobsen, Aarhus.
 3. A. Nielsen, Asnæs.
- II 1. L. Jensen, Aarhus.
 2. F. V. Gerdes, Hellerup.
 3. G. Hansen, Bovenise.

B. Timelærerinde m e d e r n e.

- I 1. M. Kold-Petersen, Aarhus.
 2. K. Larsen, Aarhus.
 3. K. Nordvig Petersen, Aarhus.
- II 1. B. Lund, Aarhus.
 2. A. K. Petersen, Aarhus.
 3. H. Nygaard, Aarhus.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 653—1928). Overenskomst med Framlev Elektricitetsværk om Levering af Strøm fra Aarhus.

Fra Belysningsvæsenet forelaa følgende Forslag til Kontrakt:

»Mellem Framlev m. fl. Herreders Elektricitetsværk, kaldet Framlev, og Aarhus Belysningsvæsen, kaldet Aarhus, oprettes herved følgende

K o n t r a k t.

§ 1.

Aarhus paatager sig at levere, og Framlev forpligter sig til at aftage fra Aarhus al den Elektricitet, som Framlev maatte have Brug for til Supplering af sin Elektricitetsforsyning.

Aarhus paatager sig endvidere Reguleringen af Framlevs Gudenaalelektricitet indenfor de enkelte Maaneder, saaledes at Aarhus paa de Dage, hvor Framlev ikke selv er i Stand til at aftage sin andelsmæssige Part, aftager Overskudet og leverer det samme Kvantum tilbage paa andre Dage i Maaneden. Udligningen skal ske i Løbet af Maaneden, og kan ikke overføres fra en Maaned til den næste. Skulde Framlev i en Maaned ikke have aftaget sin andelsmæssige Part af Gudenaalelektriciteten, betragtes Mindreaftagningen som leveret til Aarhus og betales af Aarhus med 1 Øre pr. kwh. Framlev maa dog selv bære sin Andel i eventuelt Frislusevand.

Elektriciteten aftages af Framlev som 10000 eller 6000 Volt fra Gudenaacentralens Transformatorstation i Hasle eller som 50000 Volt fra Ledningen Tange—Aarhus eller paa begge Maader efter Framlevs Valg. Eventuelle Anlægsomkostninger til Etablering af Forbindelserne er Aarhus uvedkommende.

§ 2.

Elektricitetsleveringen foregaar som:

- a) Levering af kw-Maskineffekt.
- b) Levering af Kilowattimer.

§ 3.

Det i Henhold til § 2 a) beslaglagte Antal kw, der betales med en aarlig Afgift af 50 Kr. pr. kw, bestemmes efter Framlevs beregnede Maximalbelastning, hvorfra fradrages Framlevs egen Maskinkraft, som for Tiden incl. Allinggaard og Andel i G. C. med fornøden Reserve ansættes til 425 kw.

Framlevs beregnede Maximalbelastning bestemmes ved at dividere Framlevs totale aarlige Køb og Produktion af Kilowattimer med 1800 Timer.

Til nærmere Forklaring opstilles følgende Eksempel:

Framlevs totale Køb og Produktion i Driftsaaret: 1530000 kwh.

Beregnet Maximalbelastning $\frac{1530000}{1800} = 850$ kw.

Framlevs Maskinkraft..... 425 -

At betale Aarhus for 425 kw.

à 50 Kr. = 21250 Kr.

§ 4.

Framlev har Pligt til paa Forlangende af Aarhus at sætte sin Maskinkraft ind i den Udstrækning, det af driftsmæssige Hensyn maatte ønskes.

Framlev kan, saalænge nærværende Kontrakt er gældende, ikke udvide sin nuværende Maskinkraft, der bestaar af er 300 HK og en 150 HK Dieselmotor foruden Allinggaard og 34 Andele i Gudenaacentralen.

§ 5.

De i Henhold til § 2 b) leverede Kilowattimer maales i Hasle paa 10000 resp. 6000 Volts Siden og eventuelt i Galten paa 50000

Volts Siden. Framlev har til enhver Tid Ret til at kontrollere Maalerne.

Antallet af leverede kwh bestemmes som Maalernes Udvisende minus Framlevs andelsmæssige Part i Gudenaaelektriciteten.

Framlev forpligter sig til udover sin andelsmæssige Part af G. C.'s Produktion at aftage fra Aarhns som resulterende Nettoaftagning:

1929—30 mindst 400000 kwh

1930—31 » 450000 »

1931—32 » 500000 »

1932—33 » 550000 »

1933—34 » 600000 »

De af Aarhus leverede Kilowattimer betales med Aarhus' Nettoproduktionspris pr. kwh, dog højst 2,5 Øre plns Prisen for 1 kg Kul og mindst 2 Øre plus Prisen for 1 kg Kul. Ved Kulprisen forstaas Prisen for de til Aarhus Elektricitetsværk anvendte Kul frit Aarhus Elektricitetsværks Kulplads omregnet til 6500 cal. Brændværdi. Prisen beregnes som Gennemsnitspris af de i Driftsaaret paa Aarhus Elektricitetsværk anvendte Kul.

Produktionsprisen fremgaar af Aarhus Elektricitetsværks Driftsregnskab og omfatter følgende Poster i dette:

Brændsel til Dampkedler og Dieselmotorer.
Lønninger og Pensioner til Centralpersonalet,
¹/₂ Løn til Direktør, Kontorchef og Kontorassistance,

Olie, Tvist og Pakning,

Belysning af Værket,

Vedligeholdelse af Kedler, Maskiner, Dynamoer og Tavleanlæg,

Vedligeholdelse af Inventar,

Vedligeholdelse af Bygninger,

¹/₂ Protokoller og Skrivematerialier m. m.,

Assurance,

Skatter og Vandafgift.

Uforudsete Udgifter, dog højst 6000 Kr.

Summen af disse Regnskabsposter divideret med det samlede Antal paa Aarhus Elektricitetsværk producerede kwh, efter Fradrag af Forbruget til Hjælpemaskiner, uden Hensyn til Tab i Omformer og Batteri, giver Netto-Produktionsprisen pr. produceeret kwh.

§ 6.

Natstrøm, der leveres gennem særlig Maaler (Dobbelttarifmaaler) i Tiden fra Kl. 22 til Kl. 6 indgaar ikke i den i § 3 omtalte Beregning for Maximalafgiften.

Framlev har Pligt til ved Udgangen af hvert Regnskabsaar at tilstille Aarhus Belysningsvæsen en Fortegnelse over de Forbrugere, der aftager Natstrøm gennem Tarifmaaler, indeholdende Oplysning om hver enkelt Forbrugers Forbrug.

§ 7.

Maximalsafgiften betales kvartalsvis bagud med ¹/₄ hvert Kvartal efter den ved hvert Regnskabsaars Begyndelse skønnede Belastning, og endelig Regulering foretages i 1ste Halvdel af April Maaned det følgende Aar.

Betalingen for leverede kwh fastsættes foreløbig til 2,5 Øre plus den skønnede Brændselspris pr. kwh og præsteres maanedsvis inden 30 Dage efter Regningens Modtagelse. Efter Udløbet af denne Tid betales 6 % Rente. Endelig Afregning finder Sted ved Udgangen af Regnskabsaaaret, for Tiden pr. 31. Marts, saasnart Aarhus Elektricitetsværks Regnskab foreligger, dog senest 1. August.

§ 8.

Aarhus garanterer for, at Forsyningen kan foregaa saa regelmæssigt som muligt som muligt, men Aarhus paatager sig intet Ansvar for de Standsninger eller Uregelmæssigheder i Leveringen, der skyldes Driftsuheld, Krig, Revolution, Strejke, Lockout, Naturbegivenheder eller anden force majeure, eller som nødvendiggøres af Reparationsarbejder eller lignende.

§ 9.

Nærværende Kontrakt træder i Kraft 1. April 1929 og kan fra hver af Parternes Side opsiges med 1 Aars Varsel til Ophør en 1. April, dog tidligst til Ophør 1. April 1934.

Samtidig bortfalder Kontrakt af 13.—17. Juni 1924 med Tillæg af 7.—10. Oktober 1925.

§ 10.

Saafremt der maatte opstaa Meningsforskel mellem Kontrahenterne angaaende Forstaaelsen af nærværende Kontrakt, eller saafremt der skulde opstaa Uoverensstemmelser vedrørende Leveringen om Forhold, der ikke er omtalt i Kontrakten, indankes Sagen, naar en af Parterne forlanger det, for en i den Anledning af Dansk Ingeniørforening nedsat Voldgiftskommission, hvis Afgørelse af Sagen er endelig og bindende for Parterne.

§ 11.

Af Hensyn til Kontraktens Stempling erklæres, at Værdien af den aarlige Leverance ikke skønnes at ville overstige 40000 Kr.

Omkostningen ved Stemplingen bæres med Halvdelen af hver af Parterne.«

H. P. Christensen henviste til, at Byraadet i Marts Maaned i Fjor vedtog en Overenskomst med Framlev Elektricitetsværk, men paa deres Generalforsamling blev Godkendelse af Kontrakten nægtet, idet deres Værkmester gik stærkt imod den. Der blev saa forhandlet paa ny, idet Værkets Bestyrelse fik Bemyndigelse til at slutte Overenskomst, og nu forelaa den altsaa til Byraadets Godkendelse. Taleren gennemgik de forskellige Ændringer fra den tidligere, særlig § 5, hvorefter Framlev faar Lov til at bruge sin nuværende Maskinkraft og kun forpligter sig til at aftage 400000—600000 k Wh aarlig. Den foreslaaede Pris var ikke særlig høj, men man kunde næppe i disse Overenskomster faa den højere op, idet Værkerne saa foretrak selv at foretage Udvidelser. Paa den anden Side var Udgiften for Aarhus omtrent den samme, enten man leverede 1 Mill. K. W. mere eller mindre; det gav blot en bedre Udnyttelse af Maskinkraften. Indtægten ved Salg til Framlev vilde blive ca 43000 Kr. og Udgiften omkring 10000 Kr., hvorved der altsaa vilde blive en Nettofortjeneste paa ca. 33000 Kr. Taleren vilde i Henhold hertil anbefale Overenskomsten til Vedtagelse.

Borgmesteren spurgte, om Udvalget havde undersøgt Spørgsmaalet om Skat, da det kunde betyde ret meget for Byen.

H. P. Christensen svarede, at Udvalget havde drøftet det; men der kunde aldrig blive krævet Skat af Aarhus, fordi Byen solgte en Vare, og det var de andres Ledningsnet.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 28¹—1928). Andragende fra Hjælpekasen om en yderligere Bevilling for den resterende Del af Regnskabsaaret.

Følgende Skrivelse forelaa:

»Man undlader ikke herved at meddele det ærede Budgetudvalg, at de af Byraadet til Raadighed for Hjælpekassen stillede Midler fra Onsdag den 27. Februar er opbrugt, og skal man under Henvisning til den strenge Vinter og de mange Borgere i vor By, der stadig uden egen Skyld er uden Eksistensmidler, og hvoraf 90 % er Familieforsørgere, henstille til det ærede Budgetudvalg snarest at stille Midler til Raadighed for Hjælpekassens Virksomhed.

Vi undlader ikke samtidig hermed at oplyse, at Ansøgningerne om Hjælp af Hjælpekassen i de sidste Uger har været stærkt stigende. I Januar Maaned var Ansøgnernes Antal 2675 mod 1805 i December, men i Februar har Antallet været ca. 3800.

Det ærede Budgetudvalg vil saaledes kunne forstaa, at det ikke er let, for ikke at sige umuligt, for Hjælpekassens Bestyrelse med nogenlunde Sikkerhed at kunne fastlægge et bestemt Beløb.

Hvor meget der vil blive Brug for i Resten af Regnskabsaaret, er under de Vilkaar, Hjælpekassen er underkastet, ikke let at afgøre, men det vil antagelig blive omkring 155000 Kr.«

Budgetudvalgets Flertal indstiller, at der stilles 100000 Kr. til Raadighed for den resterende Del af Regnskabsaaret.

B o r g m e s t e r e n forelagde Sagen.

J. C h r. M ø l l e r oplyste, at Budgetudvalget forleden Dag havde haft et Møde med Hjælpekassens Forretningsudvalg, og efter de Oplysninger, der blev givet om Hjælpekassens Administration, mente den borgerlige Gruppe ikke at kunne gaa med til Bevillingen. Hjælpekassen

styredes hverken efter Lovens Aand eller Bogstav, men udbetalte faste ugentlige, maanedlige eller endog aarlige Understøttelser i Penge foruden Hjælp til Husleje, Brændsel, Beklædning, Gas o. s. v. Det var ikke Hjælp til Selvhjælp, men fuldstændig Forsørgelse, og det havde aldrig været Lovens Mening.

B o r g m e s t e r e n syntes, at Formanden paa det nævnte Møde klart og tydeligt fremsatte det berettigede i den Maade, Hjælpekassen blev styret paa, og der var heller ikke fra borgerlig Side gjort Indsigelse derimod. Et Medlem, Sagfører Harden, udtalte ganske vist, at han havde taget Særstilling ved enkelte Lejligheder, men som Mindretal maatte han jo lystre. Taleren fandt, at det var en underlig Udtalelse at komme med; han gjorde i det hele et meget mat Indtryk, og det følte han vist ogsaa selv. Som Forholdene laa, var Hjælpekassen det eneste Sted, hvor en Mængde Mennesker kunde faa Hjælp i den haarde Vinter, og Taleren henstillede til Byraadet at følge Forslaget.

H o l s t - K n u d s e n udtalte, at naar Mindretallet ikke kunde stemme for Bevillingen, skyldtes det særlig, at der aldrig blev taget noget som helst Hensyn til Henstillinger fra Mindretallets Side, og derfor maatte man ogsaa overlade Ansvaret til Flertallet. Der var dog et Par Ting, som Taleren meget vilde anbefale at iagttage. Ifølge Loven af 13. Marts kunde Forsørgelsesvæsenet betale indtil $\frac{1}{3}$ af Arbejdsløshedskontingentet. Men saa kunde det ikke være Meningen, at Kommunen gennem Hjælpekassen bataler den resterende Del deraf, og det burde siges til Hjælpekassen, at det var ulovligt. Dernæst maatte Flertallet vel efter deres Synspunkter yde saa meget

som muligt til de Arbejdsløse og søge at holde dem fri at Fattigvæsenet, og der var ogsaa meget, der talte for at følge den Fremgangsmaade. Men man burde i hvert Fald indskrænke sig til at hjælpe de Folk, som var forsørgelsesberettigede i Kommunen. Det var i Længden uoverkommeligt for en Kommune at forsørge andre Kommuners forsørgelsesberettigede igennem Hjælpekassen, hvor der ikke ydedes nogen som helst Refusion, og det førte blot til, at stadig flere strømmede til Aarhus. Man kunde maaske ikke nægte dem Understøttelse, men en ren Forsørgelse af disse vilde i Længden blive ødelæggende for Kommunen.

B o r g m e s t e r e n erindrede om, at den borgerlige Gruppe i sin Tid foranledigede en Skrivelse fra Indenrigsministeriet, hvori der stod, at Byraadet ikke kunde blande sig i Hjælpekassens Administration; Byraadet kunde nægte at bevilge Pengene, men derudover havde det intet at sige over Hjælpekassen. Taleren var ked at denne Skrivelse, men man maatte jo tage imod den. Det kunde derfor ikke nytte, at den borgerlige Gruppe nu bagefter kom og sagde, at Hjælpekassen skulde ændre sin Administration; det havde Hjælpekassen nemlig fuld Ret til at afvise. At der kom Folk hertil fra andre Kommuner var vist rigtigt, men det kunde man næppe forhindre.

B e r n t J e n s e n erkendte, at der havde været en forholdsvis stor Invasion til Byen, men Grunden dertil var, at Regering og Rigsdag ophævede Loven om fortsat Arbejdsløshedshjælp, hvorved alle Byrder blev væltet over paa Kommunerne, og da Landkommunerne ofte var meget karrige, og mange overhovedet ikke betalte anden Hjælp end Fattigunderstøttelse, var det forstaae-

ligt, at Folk søgte til Byerne. Men fordi en Mand uden egen Skyld er arbejdsløs, var det næppe rigtigt at henvise ham til Forsørgelsesvæsenet. Angaaende Betalingen af Arbejdsløshedskontingent, saa var det sikkert kun i ganske enkelte Tilfælde, at de fik det hele betalt af det offentlige. Det var rigtigt, at Hjælpekasselovens Princip var Hjælp til Selvhjælp; men hvorledes kunde man tale om Selvhjælp hos Folk, der i 3—4 Aar havde været uden Arbejde og uden Mulighed for nogen som helst Fortjeneste. Taleren vilde anbefale at bevilge de 100000 Kr.

J. P e r r e g a a r d vilde give Landsretssagføreren Ret i, at der var en Fare ved Tilstrømningen til Byen, og det bidrog ogsaa til at fordyre Huslejen for Byens fattige. I den af Borgmesteren nævnte Skrivelse havde Ministeriet specielt paa-talt, at der var sat en Bestemmelse om, at de skulde opholde sig en vis Tid i Byen for at faa Hjælp, og denne Paatale var selvfølgelig forstaaelig fra Ministerens Side, for naar de skulde have Hjælp straks, kunde Bønderne vedblive at sende deres overflødige Folk til Byerne. Vanskelighederne skyldtes den siddende Regering, der havde læsset alle Byrder over paa Byerne; men denne Regering blev opretholdt ved de Konservatives Hjælp, og det blev ikke bedre, før de Konservative kom til Fornuft.

H o l s t - K n u d s e n havde ikke tænkt paa at lave Politik paa Spørgsmaalet; men Taleren havde spekuleret meget over, hvorledes Hjælpekassens Budget kunde bringes ned, og det kunde ikke nægtes, at den største Fare laa i, at saa mange udenbys fra blev trukket til Byerne. Men Aarhus Kommune kunde ikke forsørge alle Danmarks fattige, og der var i hvert Fald god Mening

i, at Hjælpekassen fulgte Lovens Bestemmelser for dem, den ikke var hjemmehørende her. Taleren havde ikke sagt, at der skal gives Hjælpekassen Direktiver, men man havde tidligere kunnet forhandle med Bestyrelsen og blive enige om en Ordning. Som det gik nu, var Byraadets Bevilgingsmyndighed ganske uden Betydning. Alle erkendte jo, at der var en stærk Tilstrømning af fattige til Byen, men saa maatte der kunne gøres noget for at slippe for en fuldstændig Forsørgelse af disse.

M. C. F a l k erklærede, at selv om der ved Forhandling kunde opnaas et eller andet, saa var det udelukket, at der kunde ske Forandring midt i den strengeste Vinter. Den almindelige Nød var nu saa stor som maaske aldrig før, og Folk i Hundredvis mødte op fra midt paa Natten udenfor Arbejdsanvisningskontoret for at faa en Dags Arbejde ved Snekastning. Disse Folk havde forlængst opbrugt alle deres Resourcer, og de kæmpede nu blot for at holde sig fri for Fattigvæsenet. Taleren kendte Eksempler, hvor Hjælpekassen havde udvist en Karrighed, som ikke var paa sin Plads under de frygtelige Forhold. Skulde man henstille til Hjælpekassen, maatte det ske paa en anden Tid af Aaret.

V a l d. P e d e r s e n var ikke uenig med Landsretssagføreren; de samme Anskuelser var udtalt fra socialdemokratisk Side, lige siden man fik den nuværende Regering. Men man kunde ikke gøre de fattige Mennesker til Kastebold mellem By og Land. Landsretssagføreren burde henstille til sit Parti at tage en anden Stilling overfor den siddende Regering; før det skete, var der ikke noget at gøre.

H o l s t - K n u d s e n hørte ikke til noget

Parti. Angaaende Betaling af Arbejdsløshedskassekontingentet, saa var det ikke i enkelte Tilfælde, det fandt Sted, men ganske regelmæssigt og efter bestemte Regler, og det burde meddeles Hjælpekassen, at det kan ikke tolereres. Selvfølgelig kunde man ikke paa nuværende Tidspunkt lukke for Hjælpen, men man kunde forhandle om Sagen og se at finde en Udvej til at sætte Budgettet ned.

J. P e r r e g a r d meddelte, at K. F. U. M.'s Hjem ved Havnen havde undersøgt, hvor de Arbejdsløse kom fra, og 37 % af dem var kommen til Byen i det sidste Aar. Taleren havde samme Dag haft Besøg af 3 Familier, der vilde have Husly hos Kommunen.

F o g h M o g e n s e n forstod ikke rigtig Landsretssagførerens Stilling overfor Hjælpekassen, for da han for nogle Aar siden var Medlem af Bestyrelsen, udtalte han, at hvis han skulde raade, vilde han snart tømme alle Kasserne, som Hjælpekassen havde Raadighed over. Han var altsaa klar over, at det var et meget vanskeligt Hverv at være Medlem af Bestyrelsen, og det var langt vanskeligere nu end dengang. Tidligere havde man noget, der hed ekstraordinær Understøttelse; det var et fast Beløb fra Staten, som Bestyrelsen havde til Raadighed, men nu var dette inddraget, og derfor var det næsten umuligt for Hjælpekassen at lægge et Budget for Fremtiden. Angaaende Forhandling med Hjælpekassen, saa var Landsretssagføreren jo Medlem af Budgetudvalget og havde derigennem Lejlighed til at følge Administrationen. Beløbets Størrelse kunde næppe forbavse, og Aarhus Stiftstidende havde skrevet, at Hjælpekassens Budget for indeværende Aar kom op paa 1 Mill. Kr. Men selv med det an-

søgte Beløb blev det dog kun 864000 Kr. og ikke 1 Mill. Taleren vilde anbefale at bevilge de 100000 Kr.

B o r g m e s t e r e n fandt, at efter den megen Tale om Forhandling med Hjælpekassen burde man fra borgerlig Side være mødt med et Forslag, der kunde forhandles om; nu blev det kun en Diskussion mellem enkelte Medlemmer uden noget egentlig Grundlag. Af forsøge en Forhandling om nye Principer nu mellem et Byraad og en Hjælpekassebestyrelse, der skal afgaa om 14 Dage, førte ikke til noget som helst; det maatte vente, til nye Folk traadte til, saa man kunde se, om de var i Stand til at finde bedre Former end de nuværende.

Indstillingen vedtoges enstemmig med 12 Stemmer.

4. (J. Nr. 28—1928). **Andragende fra Arbejdernes Fællesorganisation om Bevilling af Brændselshjælp til Arbejdsløse.**

Fra Hjælpekassen forelaa følgende Indstilling:

»Hjælpekassebestyrelsens Flertal kan anbefale en yderligere Brændselshjælp til de Arbejdsløse mod oplyst Trang i hvert enkelt Tilfælde. Det formenes, at det kan medføre en yderligere Udgift paa ca. 5000 Kr.«

Budgetudvalgets Flertal indstiller, at der bevilges indtil 5000 Kr.

B o r g m e s t e r e n bemærkede, at der ikke i Andragendet var nævnt noget om, i hvilken Udstrækning Hjælpen ønskedes, og hvilken Udgift det kunde medføre. Taleren havde derfor sendt Andragendet til Hjælpekassen, hvorfra ovenstaaende Indstilling forelaa.

L e o n h a r d H a n s e n troede, at Hjælpekassen havde taget noget fejl i sine Beregninger,

naar den anslog Udgiften til 5000 Kr. Der var i Øjeblikket over 4000 Arbejdsløse i Byen, hvoraf langt de fleste var Familieforsørgere, og det kunde kun blive $\frac{3}{4}$ hl til hver. Der var overordentlig stor Trang til Hjælp i den strenge Vinter til Trods for Indsamlinger o. lign., saa en virkelig Hjælp vilde vist koste betydeligt mere. Men Hjælpekas- sen vidste maaske bedre Besked, og saa maatte man jo haabe, at Beløbet slaar til.

J. C h r. M ø l l e r pegede paa, at i den Hjælp, som de Arbejdsløse faar, var ogsaa beregnet Brændselshjælp, og Aarhus Stiftstidendes Indsam- ling havde hidtil indbragt over 5000 Kr., som ogsaa kom de Arbejdsløse tilgode. Man maatte derfor mene, at det kunde være tilstrækkeligt, og Talerens Gruppe kunde ikke stemme for at bevilge Andragendet.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 25¹¹—1928). Ansøgning om Fornyelse af Beværterbevilling for Hotel »Dannebrog«.

Anbefalet af Bevillingsnævnet.

Anbefaledes.

6. (J. Nr. 29¹¹—1928). Ansøgning fra Kvartermester C. L. Jepsen ved Slagtehuset om Afsked med Pension fra $\frac{1}{4}$ 1929.

H. J. B a d e n anbefalede at bevilge ham Afsked; han var ganske vist ikke 65 Aar, men han følte sig gammel, og hans Arbejdsevne var nedsat, og ifølge den ny Ordning ved Slagtehuset skulde Stillingen ikke paany besættes. Det var ogsaa billigere at pensionere ham end at udbetale ham Løn.

J. C h r. M ø l l e r kunde under disse Om- stændigheder gaa med til at give ham Afsked, skønt det jo ellers ikke var tilstrækkeligt til at afskedige en Mand, at han føler sig gammel,

naar han ikke møder med Lægeerklæring. Naar Stillingen skulde nedlægges, var det jo billigst at pensionere ham.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 2933,33 Kr. aarlig.

7. (J. Nr. 29¹⁰—1928). Ansøgning fra Opsynsmand M. C. Jespersen ved Slagtehuset om Afsked med Pension fra 1. April 1929.

Anbefalet af Slagtehusudvalget og Lønudvalget.

H. J. B a d e n anbefalede at bevilge Andragendet, idet Manden var svagelig og ifølge Lægeattesten næppe vilde blive i Stand til at udføre sit Arbejde. Det var maaske Lønudvalgets Formand, der skulde have forelagt Sagen.

B o r g m e s t e r e n mente, at naar Manden arbejdede paa Slagtehuset, kendte dette Udvalg ham bedst og var mest kompetent til at erklære sig om, hvorvidt det er formaalstjenstligt at afskedige ham.

M. C. F a l k følte sig ikke forbigaaet. Sagen var sendt til Lønudvalgets Erklæring, og Udvalget forlangte en Lægeattest, og da denne forelaa, anbefalede man hans Afsked.

Bevilgedes. Pensionen fastsattes til 2400 Kr. aarlig.

8. (J. Nr. 655—1928). Andragende fra Tømrer N. Laursen om fast Ansættelse som Tømrer ved Slagtehuset.

Anbefalet af Slagtehusudvalget.

Lønudvalget indstiller, at Tømrer M. Laursen fra 1. April 1929 ansættes som Tømrer ved Slagtehuset med Løn efter Lønregulativets 6. Lønklasse og Lønanciennitet fra forannævnte Dato. Kun 80 % af Grundløn og Alderstillæg er pensionsgivende.

M. C. F a l k anbefalede Indstillingen i Henhold til Slagtehusudvalgets Erklæring.

J. C h r. M ø l l e r havde ikke noget imod, at han bliver fast ansat, naar det sker paa den Maade, at hvis der ikke er tilstrækkeligt Arbejde til ham som Tømrer, skal han paatage sig andet forefaldende Arbejde.

H. J. B a d e n oplyste, at det var en Forudsætning for alle Haandværkeres Ansættelse paa Slagtehuset, at naar der ikke var Arbejde til dem i deres Fag, skal de tage Del i alt andet forefaldende Arbejde.

B o r g m e s t e r e n spurgte, om der saa altid var Arbejde nok til dem.

H. J. B a d e n: Ja!

B e r n t J e n s e n antog, at der altid var Arbejde nok for en Tømrer, da der fandtes saa mange Træhuse; men det var rigtigst at ansætte dem med Pligt til at deltage i andet Arbejde.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 660—1928). Andragende fra N. P. Nielsen om fast Ansættelse som Installatør ved Slagtehuset. Anbefalet af Slagtehusudvalget.

Lønudvalget indstiller under Hensyn til Slagtehusudvalgets Erklæring, at Ansøgeren fra 1. April 1929 ansættes under Lønregulativets 6. Lønklasse med den af Indenrigsministeriet under 28. August 1928 approberede Ændring og med Løn- og Pensionsanciennitet fra 1. April 1929.

M. C. F a l k anbefalede Indstillingen med den Ændring, at der kommer til at staa »Haandværker« i Stedet for »Installatør«, og saaledes at han faar Pligt til at deltage i alt forefaldende Arbejde.

Indstillingen vedtoges med den foreslaaede Ændring.

10. (J. Nr. 37—1928). Andragende fra 4 Funktionærer ved Kommunens Hospitaler om Nedsættelse af deres Brændselsafgift.

Lønudvalget indstiller, at Afgiften for Brændsel til Opvarmning af Kommunens Tjenesteboliger, efter Lønklasserne 200 Kr. og 150 Kr. aarlig, fra 1. April 1929 nedsættes med 50 %.

M. C. Falk anbefalede Indstillingen. Nedsættelsen gjaldt for samtlige Tjenestemænd, der har Tjenestebolig.

J. Chr. Møller syntes, at en Nedsættelse paa 50 % var for meget paa en Gang. En Mand med en 3-Værelses Lejlighed kunde ikke klare sig med 75 Kr. aarlig til Brændsel, saa Kommunen fik et direkte Tab. Taleren vilde henstille at man nøjes med 25 % foreløbig og saa ser Tiden an.

M. C. Falk mente ikke, man i en privat Husholdning brugte mere end 75 Kr. aarlig til Brændsel i en 3-Værelses Lejlighed. Lønudvalget var enigt om, at den foreslaaede Pris var passende.

Borgmesteren kunde se, at de kommunale Funktionærer havde forstaaet at benytte sig af Situationen ved Byraadsvalget.

J. Perregaard var enig med Fabrikant Møller i, at hvor der fandtes Centralvarme, var 75 Kr. aarlig for lidt; det vilde koste mindst 150 Kr. Hvor der fandtes varmt Vand i Lejligheden, sparedes der ogsaa megen Gas.

M. C. Falk syntes, at Perregaard kunde have fremsat disse Bemærkninger paa et andet Sted.

J. Chr. Møller antog ikke, at Hr. Falk havde tænkt paa Lejligheder med Centralvarme, og der var ikke Mening i, at en Embedsmand, der f. Eks. bruger for 300 Kr. aarlig, skal nøjes

med at betale 100 Kr. Selv om Lønudvalget var enigt om Forslaget, var det jo ikke ufejlbarligt, og Taleren vilde henstille til Udvalget at tage Sagen tilbage og tænke lidt nærmere derover.

N. C. C h r i s t i a n s e n indrømmede, at Udvalget næppe havde tænkt paa Lejligheder med Centralvarme. I en almindelig Lejlighed med Kakkelovne brugtes der næppe mere end 75 Kr. aarlig til Brændsel; men maaske kunde man nøjes med 25 % Nedsættelse for Lejligheder med Centralvarme og 50 % for de øvrige.

M. C. F a l k havde ikke noget imod at tage Sagen tilbage, hvis Byraadet ønskede det.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

11. (J. Nr. 661—1928). **Andragende fra 3 Sygeplejersker ved Kommunens Hospitaler om Forlængelse af deres Pensionsanciennitet.**

Lønudvalget kan af Hensyn til Konsekvenserne ikke anbefale Andragendet.

J o h a n n e B e r g spurgte Lønudvalget, om der ikke fandtes en Form, hvorefter man kunde imødekomme de 3 ældre Sygeplejersker. De var nu ca. 50 Aar og havde været ansat i mange Aar, men de havde i sin Tid forsømt at komme ind under Reglementet. Hvis der var Mulighed derfor, vilde Taleren meget anbefale det.

M. C. F a l k mente ikke, man af Hensyn til Konsekvenserne kunde gaa med dertil.

Kunde ikke bevilges.

12. (J. Nr. 637—1928). **Ansøgning fra pens. Jorde-moder H. Andreassen om Understøttelse.**

Lønudvalget indstiller, at den hidtidige Understøttelse paa 166,38 Kr. bibeholdes for Aaret 1929—30.

Indstillingen vedtoges.

13. (J. Nr. 29¹³—1929). Fastsættelse af Pension for afskediget Maalerkontrollør Hans Jensen.

Pensionen fastsattes til 2160 Kr. aarlig fra 1 April 1929.

14. (J. Nr. 37—1928). Andragende fra Havneassistent K. E. Jørgensen om Oprykning i højere Lønklasse. Anbefalet af Havneudvalget.

Lønudvalget tiltræder Havneudvalgets Erklæring og indstiller, at Ansøgeren fra $\frac{1}{4}$. 1929 oprykkes i Lønregulativets 5. Lønklasse med den af Indenrigsministeriet under 8. August 1928 approberede Ændring og med Lønanciennitet fra 1. April 1929.

Indstillingen vedtoges.

15. (J. Nr. 12³⁸⁻³⁹—1928). To Andragender om Til-
deling af ekstraordinær Aldersrente.

Indstillingen vedtoges.

16. B o r g m e s t e r e n henstillede til de to Byraadsgrupper at forhandle om Hjælpekasseevalget og se at blive enige om en Liste, saa man kan undgaa at afholde Valg.
-